

АСОЦІАЦІЯ МІСТ УКРАЇНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ
ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

вул. Січових Стрільців, 73, 11 поверх, м. Київ, Україна, 04053
Тел/факс: (+38 044) 4862878, 4862841, 4862812, 4863070, 4862883
E-mail: info@auc.org.ua www.auc.org.ua

№ 5-169
від «1 » квітня 2019 року

Антимонопольний комітет України

Про погодження проекту закону

Асоціація міст України розглянула проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – законопроект), надісланий листом АМКУ від 12.02.2019 № 500-29/01-1942, та погоджує його із врахуванням наступних зауважень.

1. Уточнити сферу дії Закону.

У частині першій ст. 3 законопроекту визначено, що дія цього Закону поширюється на будь-яку державну допомогу, що надається суб'єкту господарювання. Вважаємо за доцільним чіткіше прописати дану норму.

У законопроекті використовується термін "державна допомога суб'єктам господарювання" і його коротка форма "державна допомога". Таким чином допускається тавтологія, коли вживається вираз "державна допомога, що надається суб'єктам господарювання". Доцільно вживати коротку форму.

Законопроект передбачає ряд винятків, коли дія Закону не поширюється на певний вид підтримки.

Пропонуємо частину першу ст. 3 законопроекту викласти в такій редакції:

«1. Дія цього Закону поширюється на *державну допомогу, крім випадків передбачених Законом*».

2. Визначити порядок застосування винятків, передбачених частиною третьою статті 3 Закону.

У частині третій ст. 3 законопроекту передбачено умови, за яких дія Закону не поширюється на певні види державної допомоги. Проте законопроект чітко не визначає повноваження із визначення відповідності конкретної компенсації таким умовам. За для уникнення двозначності у такому важливому питанні, пропонуємо доповнити частину третю ст. 3 абзацом такого змісту:

"Відповідність певної компенсації за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, умовам, визначеним цією частиною, визначається органом державної влади або органом місцевого самоврядування при прийнятті ним рішення про таку компенсацію".

3. Уточнити компетенцію Кабінету Міністрів України.

У пункті 7 частини другої ст. 6 законопроекту необхідно привести повноваження Кабінету Міністрів України цілям, визначеним пунктом 5 частини першої цієї ж статті для уникнення двозначності. Пропонуємо таку редакцію:

"7) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, компенсація за які не відповідає умовам, передбаченим частиною третьою статті 3 цього Закону".

4. Вилучити із форм державної допомоги встановлення пільг зі сплати місцевих податків та зборів.

Відповідно до п. 12.4 ст. 12 Податкового кодексу України та п. 24 ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» сільські, селищні, міські ради та ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, можуть встановлювати ставки місцевих податків та зборів. Але, відповідно до пункту 12.3.7 статті 12 Податкового кодексу України, не їм дозволяється встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільнити їх від сплати таких податків та зборів. Якщо вказані ради не мають права встановлювати ставки та пільги по сплаті місцевих податків та зборів конкретному суб'єкту, то податкові пільги не можуть відноситися до видів державної допомоги.

Пропонуємо п. 3 частини першої ст. 4 викласти в такій редакції:

«3) надання податкових пільг, відстрочення або розстрочення сплати загальнодержавних податків, зборів чи інших обов'язкових платежів».

5. Вилучити із форм державної допомоги надання місцевих гарантій.

Відповідно до частини четвертої ст. 17 Бюджетного кодексу України місцеві гарантії не надаються для забезпечення боргових зобов'язань суб'єктів господарювання, якщо безпосереднім джерелом повернення кредитів (позик) передбачаються кошти місцевого бюджету. Згідно із частиною третьою ст. 17 Бюджетного кодексу України умовою надання місцевих гарантій є відшкодування суб'єктом господарювання витрат місцевого бюджету, пов'язаних з виконанням гарантійних зобов'язань. Тобто, місцеві гарантії надаються на платній основі, на відміну від інших форм державної допомоги, визначеній Законом (надання субсидій та грантів, дотацій, податкових пільг та ін.).

Пропонуємо пункт 5 частини першої ст. 4 викласти в такій редакції:

«5) надання державних гарантій, кредитів на пільгових умовах, обслуговування кредитів за пільговими тарифами».

6. Пропонуємо переглянути обов'язок органів місцевого самоврядування подавати Уповноваженому органу інформацію про незначну державну допомогу.

Частиною четвертою ст. 16 законопроекту пропонується ввести нову норму, згідно якої надавачі державної допомоги зобов'язані подавати Уповноваженому органові у визначеному ним порядку інформацію про незначну державну допомогу протягом десяти днів з моменту надання такої допомоги. З огляду на запропоноване звуження сфери дії Закону, вважаємо недоцільним встановлення такого обов'язку для органів місцевого самоврядування. У переважній більшості випадків їх рішення не впливають на виконання міжнародних зобов'язань України. Тому отримаємо 2 невдалі варіанти подання такої інформації: 1) надсилання великого масиву інформації, непов'язаної із сферою Закону; 2) обтяження органів місцевого самоврядування роботою із оцінки кожного конкретного випадку на відповідність міжнародним договорам.

7. Переглянути збільшення термінів надсилання Уповноваженим органом надавачам державної допомоги відповідних рішень

Законопроектом передбачено збільшити кількість днів для надсилання Уповноваженим органом надавачам державної допомоги:

- рішення про початок розгляду справи – з 2-х до 5-ти робочих днів (частина третя статті 11 законопроекту);

- рішення Уповноваженого органу – з 3-х до 10-ти (частина восьма стаття 11 законопроекту);
- рішення про тимчасове припинення незаконної державної допомоги – з 3-х до 5-ти робочих днів (частина третя стаття 12 законопроекту);
- рішення про повернення незаконної та неналежно використаної державної допомоги – з 3-х до 10-ти dnів.

Надсилання відповідних рішень є суто технічною дією. Є незрозумілим чим викликані подібні пропозиції, враховуючи і так довготривалу процедуру погодження з Уповноваженим органом надання державної допомоги. Пропонуємо залишити чинні терміни надсилання рішень Уповноваженого органу.

8. Уточнити умови використання процентної ставки за користування державною допомогою, щодо якої Уповноважений орган прийняв рішення про її недопустимість для органів місцевого самоврядування.

У частині шостій ст. 14 передбачено встановлення процентної ставки, проте не передбачено її розмір. Вважаємо, що розмір або порядок визначення розміру повинен бути передбачений Законом. Враховуючи особливості такої діяльності такий процент не повинен бути надмірним. Тобто повинен бути значно меншим за кредитні ставки банків.

Також багато питань викликає відсутність загальних норм про порядок її стягнення: судовий чи адміністративний порядок, можливість розстрочення платежів, рівень бюджету для зарахування.

Виконавчий директор Асоціації

O.V. Слобожан